

Áhugin fyri undirgrund veksur

Oddagrein

ÁHUGIN fyri føroysku undirgrundini bara týkist vaksa. Hetta má sigast at vera eitt hugaligt tekin, nú stutt áðrenn farast skal undir fyrsta útbjóðingarmarkaði nákrantið í føroyskum øki.

Tað er sum so ikki nakað nýtt, at útlenska oljuvinnan hevur víst føroysku undirgrundini ans. So langt aftur sum seinast í 60-unum og í 70-unum hoyra vit um ymsar kanningar, sum útlensk felag hava gjørt við Føroyar, t.v.s. bæði tyngdar- og magnetisk kanningar og seismiskar kanningar. Síðani tá hava umsóknir frá oljufeløgum, sum hava sokið um loyvi at leita eftir olju og gassi, hópað seg upp í Tinganesi. Men av tí at undirgrundin hevur verið danskt málsoeki hevur verið avgjört einki at gera við hesar umsóknir - soleingi sum samráðingar hava verið millum føroyskar og danskar myndugleikar um yvirtøkur av undirgrundini.

TÁ danski forsætisráðharrin Poul Schluter bráðliga gjørdi av at lata føroyingum rættin til rævni í undirgrundini var hetta mestsum at meta sum ein eksplotión. Nú varð farið at gera lóg um kanningarloyvi og síðani at gera uppskoti til lógarkarm fyri eina oljuvinnu sum heild. Og síðani hevur tað gingið slag í slag. Tað fer ikki dagur, at ikki umboð fyri okkurt oljufelag leggja sær leiðing til Føroyar.

NÚ nærkast vit so einum avgerandi vegamóti í hesum útvikning, nevniliga smíðan av lóggávu og reglum fyri leiting. Ein kann so spyrja, hvussu stóru áhugin veruliga er fyri at vera við í leitingini við Føroyar?

SVARID er greitt: áhugin er stóru, og hann er eisini vaksandi, nú tað nærkast fyrsta útbjóðingarmarkaðinum. Tá Lopransprojektið varð boðið út bitu 18 oljufelag á. Tá fyrbils- og royndarnominatiónin var vóru 23 felag við. Og nú ein stór umhørvissætlan fer av bakkastokki eru longu 22 felag við men uppaftur fleiri eru væntandi at koma aftrat. Vit kunnu kanska rokna við, at talið verður at liggja millum 25 og 30 oljufelag, sum verða við til at figgia hesa risastóru umhørvissætlan, ið skal tryggja okkara umhørvni á bestan hátt, nú talið verður at bora.

EINGIN ivi er um, at tað er positivt, at so nógv oljufelag vilja vera við í eini komandi útbjóðing - og helst verður talið enn størri, tá avtornar. Hetta stóra talið ger, at fella nøkur frá, so eru nógv eftir til at tryggja eina framhaldandi leiting. Av tí at okki er so ókent kunnu vit rokna við fleiri tursum holum. Men tess fleiri felag og bóllar bora, tess størri er møguleikin fyri at raka við olju.

TAD eru nógvir spurningar at taka støðu til í komandi tíðum. Vit mugu t.d. hava eina lóggávu, sum tryggjar føroysk áhugamál men sum eisini kann vera so mikið javnvigað, at hon ger oljufelagini áhugaðfyri at brúka milliðir at kr. til leiting. Eitt annað mál er spurningurin um tilknýti okkara til ES. Hóast norðmenn og lögmaður vísadu okkum um á ráðstevnuni hjá SAGA og FOI herfyri, at tað ber væl til at liva við avleiðingunum ein EBS-avtalu við ES hevur, so eiga vit ikki at góttaka hetta sum eitt fullgivið svar. Tí okkara umstøður eru fullkomiliga øðrvísi enn tær norsku, tá talan er um eina EBS-avtalu, sum eisini fevnir um olju. Norðmenn hava bygt upp ein kappingarføran ídnað, og tí er lættari hjá teimum at kunna liva við EBS-treytum. Tær líkasum eru trimmaðir til eina EBS-avtalu. Vit føroyingar harafturimóti eru enn ikki farnir at byggja upp ein heimafidnað, og tað er greitt, at geva vit ikki okkara eigna ídnað fyrminur og verju móti einum royndum og etableraðum ídnaði í ES-londum, so verða vit taparar. Tí halda vit tað vera skilagott, tá formaður javnaðarfloksins tekur fram henda spurning. Vit fara at heita á hann um ikki at sleppa endanum, tí hetta málið er ikki so einfalt sum lögmaður vil gera tað til. Væl skulu vit lurta eftir norðmonnum og teirra royndum í nógvum, men vit mugu ikki stara okkum blindar heldur. Noreg og Føroyar eru í nógvum tvey fullkomiliga ymisk samfelag. Hesum eiga vit at geva gætur, eisini við oljuvinnu fyri eygað.

Sosialurin

Lesarabrøv

Havnará og tann »deiliga Havn«

Hava summi mist vitið?

Herfyri komu fram millum manna hugsanir at taka lokið av Havnará fyri at hugnir í Havnini kundi koma aftur.

Fyrst hugsaði ein, at hetta mundi vera tankabygningar, men eftir at hava sæð Aarvegin avstrikaðan við strikum, sum vísa eystara áarbakka av Havnará, og sæð tyrluna hanga yvir miðbýnum fyri at taka myndir av somu strikum, so byrjar ein at óttast fyri tí óðamannaverki, sum eftir hesum at døma er um at verða sett í gongd.

Í seinastu viku leggur ein

suðuroyingur í Havn í bløðunum upp í kjakið og viðmælir hann álvarsliga ørskapinum.

At ikki øll eru samd um at broyta býarmyndina enn einafer, verður niðan fyri at siga frá.

Eitt er vist og tað er: Vit fáa ongantið gamla hugnan frá 1900 aftur - tann tíðin er farin. Eingin kann siga, at okkum manglar hugna og áir í Havn. Vit hava Eystaravág og Vágshotn, Rættará, Hoydalsá og Sandá. Gloymið ikki Boðanesgjógv og allar víkarnar fram við Strond og Nólsoyarfrið. Latid miðbýin fáa frið og

friðid um hann, framhaldið, úttan at ganga »amokk«.

Skal lokið endliga av Havnará, so takið FYRST: S.M.S. burtur og gevið okkum hoyggjhusið og trøðna aftur. - Haldið á við at taka burtur allar íbúðarbygningarnar hjá Landsjúkrahúsinum, so vit fáa Heyggin Mikla í sjón. - Somuleiðis Politistðina, Almennastovuna og Musikkiskúlan á Abbatrøð, so grønir blettir aftur siggjast í býnum. - Og hví skulu Útvarpshúsin og Norðurlandahúsið fylla upp í »Sortudiki«. - Ólika var í gomlum døgum!

Nei, tíðirnar broytast og vit eru noydd at fylgja við - og tað er bara so. Vit hava dreymarnar - eisini gamlar - og har minnst vit teir »góðu gomlu havnarmenninar«, fiskaplássini hjá Konsul Olsen, hjá Carl á Lag, Á Rundingi og í Hvannasundi. *Alt hetta er burtur* - og tað er bara so. Havnará er undir loki - og tað er bar so.

- Latid tað farna fáa frið - og goymid góð og kær minnir -

havnarmaður við H.

Hongkong og Føroyar

So kom Hongkong á kinesiskar hendur.

Men hvat hendir í Føroyum?

Var tað eitt flipp-flopp nummar við fólkafati og tjóðfundi?

Nær kemur Tjóðveldið

Føroyar á føroyskar hendur?

Ella hava Føroyar og føroyingar onki at gleða seg til?

Skal hesin tornurósu-svøvnur halda fram við ríkisfelagsskapi og E.U. harra-

veldi?

Er sjálvstýrisrørslan í Føroyum deyð?

Er tjóðveldisflokkurin deyður?

Vónandi koma kreftir uttanifrá og taka í nakkan og reyv á føroyingum, teir

siga: - Gerið so væl, hetta er tykkara land, stýrið tykkum sjálv.

Frá føroyskari síðu hendir onki.

Dia Ellindsson,
Runavík

Esaias 53

1. Hvør trúði tí, ið vit hoyrdu, og hvørjum var armur Harrans opinberur!

Esaias skriver um hin líandi Messias, langt áður enn hann var føddur, hvat hann skuldi lýða í okkara stað. Hann sigur m.a.:

2. Hann rann upp sum veik planta fyri ásjón Hansara sum rótskot úr turrari jørd. Hann var ikki fagur og hevði onga dyrd, vit sá hann, men hann sá ikki so út, at vit kundu hava tokka til Hansara.
3. Vanvirdur var hann - fólk vendu sær frá honum - maður, fullur av pínum og kunnugur við sjúku. Hann var sum ein, ið fólk fjalir andlitid fyri, vanvirdur, vit roknaðu hann fyri einki.

Hesin maður var fullur av píni í okkara stað, var vanvirdur av øllum, og spott fyri heiminum sum øll vendu sær burtur frá í síni samtið.

Hesin maður mátti tola háð og spott, verða royttur í skeggið, spýttur í andlitid, sum er tann størsta vanvirðing av einum manni, varð slegin undir vangan og fek kappu yvir høvdið, so hann onki kundi siggja, so háðaðu tey og slógu hann og róptu, profetara, hvør sló teg, tornakrúna varð kroyst yvir høvur Hansara, so blóð sprakk út, síðani varð hann húðflongdur og hongdur á ein kross í okkara rúm og stað.

Hóast hann var kunnigur við sjúku bar hann tað stillur, læt ikki upp munnin, men tagdi sum lambið, tá tað verður slaktað.

Hoyr nú hvat Esaias víðari sigur:

4. Men tað vóru sjúkur okkara, ið hann bar, tað vóru pínur okkara, ið hann legði á seg - og vit hildu hann vera heimsóktan, slegin og plágaðan av Gudi.

5. Men Hann varð særður

fyri brot okkara, soraður fyri misgerðir okkara, straffin var lögð á Hann, so vit skuldu hava frið, og við sárum Hansara eru vit grødd.

Hesin maður tók synd okkara á seg, av kærleika til mannaættina, Hann var sendur av Gudi at frelsa heiminn, Hann kundi tí rópa sigursrópið av krossinum til allan heiminn, »tað er fullgjørt«. Hann rópti eisini »eg tysti«, og teir góvu honum edikk at drekkja, men tað var ikki av vanligum tosta, hann tysti av, men at útinna vilja Guds at vinna øll menniskju til Gud.

Hoyr nú hvat hann sigur víðari:

6. Vit vilst øll av leið sum seyður, vit vendu okkum hvør sín veg; men Harrin læt falla á Hann skyldina, ið lá á okkum øllum. Hann legði alla skuld okkara á sínar herðar.

Hvat gert tú við henda mann, sum leið alt hetta fyri

teg? Gert tú, sum tað stendur hjá Esaiasi, vendir tær burtur, ella gert tú sum tann blindi við vegin, sum rópti á Jesus, »miskunna mær«, og varð hjálptur í somu stund? Gert tú sum tann blindi og verður hjálptur? Frelsan er bert í blóði Kristusar, tað er bert við navni Jesusar, tú verður frelstur.

Ísraelsmenn í oyðimørkini vóru bitnir av ornum. Gud bað Móses reisa upp ein koparorm. Hvi vóru tað ikki nokk av ornum í oyðimørkini? Jú, men ormurin skuldi ímynda Kristus á krossinum og hvør tann, sum hugdi á ormin, var vorðin grøddur. Jesus var krossfestur millum himmal og jørd og hvør tann, ið trýr á Jesu Kristis fullgjørda verk á krossinum, verður frelstur í somu stund.

Kæri vinur, vend tær til Jesus Kristus, og tú verður æviga bjargaður frá syndum tínum.

Gunnar Joensen,
Eiði

Minnist til haldaragjaldið!